De ſancto Appollinari.

Appollinaris Petri apoſtoli
diſcipul⁹ ab eodē rauēnaꝫ
de roma miſſ⁹ eſt vbi vxoꝛ
tribuni ſanata ipaꝫ cū viro ei⁹ ⁊ fa
milia baptizauit Q̄d q̄dem iudici
nunciat̄ ⁊ ab eo Appollinaris ꝑti
nus accerſit̄. duct⁹ qꝫ eſt ad tēpluꝫ
Jouis vt ibi imolaret Cū āt dicēt
ſacerdotib⁹ ydolorū aurū ⁊ argen
tū ydolis appenſum meli⁹ paupib⁹
dari q̄ꝫ an̄ demones ſic appendi ꝑ
tinus rapit̄ ⁊ fuſtib⁹ ceſus ſemiuiu⁹
relinquit̄ ſed a diſcipulis collectus
in domo cuiuſdā vidue ſex mēſib⁹
refouet̄ Jnde āt venit ad ciuitatē
Claſſen̄. vt quendā nobilē mutum
ibidē curaret Cū āt domū ingred
retur puella quedā ſpūm imūdum
habens exclamauit dicens Reced
hinc ſerue dei nā faciā te ligati ma
nibus et pedibus de ciuitate extra
hi Quē appollinaris increpās ꝑti
nus ex ea exire coegit. Cum ergo
ſup mutū nomē dn̄i inuocaſſet ⁊ cu
ratus fuiſſet pluſq̄ꝫ quingēti hoīes
crediderunt Pagani āt fuſtib⁹ ce
ſum ꝓhibebant. ne ieſum nomina
ret. Jpe vero in terra iacens clama
bat qm̄ ipe eſt verus deus Tūc nu
dis pedibus euꝫ ſup prunas ſtare
fecerunt Sed cum adhuc xp̄m con
ſtantiſſime predicaret extra vrbem
ꝓiecerunt Eo tp̄e dum Rufus pa
tricius dux rauenne filiā infirmam
haberet ⁊ ad eam ſanandā appol
linarem vocaſſet mox vt in domū
ingreſſus eſt defuncta eſt Cui Ru
fus dixit Vtinā domū n̄ itroiſſes
Dij enim magni irati ſunt. et filiaꝫ
meam ſanare noluerunt Cui vero ei
quid facere poteris Cui appollina
ris Noli timere tantū mihi iura qꝫ
ſi puella ſurrexerit eam creatoꝛem
ſuū ſequi nequaq̄ꝫ ꝓhibebis. Q̄d
cū feciſſet facta oꝛatione puella ſur
rexit ⁊ nomē xp̄i confitēs cum ma
tre ⁊ cum magna multitudine bap
tiſma ſuſcepit. et virgo ꝑmanſit. Q̄d
audiens ceſar ſcripſit ad prefectuꝫ
p̄toꝛij vt appollinarē aut ſacrifica
re faceret. aut in exilium mitteret.
Prefect⁹ igitur eum ſacrificare no
lentem fuſtibus cedi iuſſit. et in ecu
leo extenſū toꝛqueri mādauit Vbi
dum dn̄m ꝯſtantiſſime predicaret
aquā feruentē in eius vulnerib⁹ re
centib⁹ iactari iuſſit ⁊ ſic graui pō
dere ferri vinctum in exilium mitte
re voluit Videntes aūt xp̄iani tā
tam impietatem accenſi animo in
paganos irruerūt ⁊ plus q̄ꝫ ducē
tos viros ex ip̄is occiderunt. Q̄d
vidēs prefectus abſcondit ſe ⁊ ap
pollinarem in artiſſimū carcerē mi
ſit Deinde cathenatū in nauē poſu
it ⁊ cum tribus clericis euꝫ ſequēti
bus in exilium miſit. Vbi ſolūmō
cum duob⁹ clericis ⁊ duob⁹ militi
bus ꝑiculum tempeſtatis euadēs
ip̄os milites baptizauit Deīde ra
uennā rediens a paganis capitur
⁊ ad templum appollinis ducitur.
Cui⁹ ſimulacrum vidēs ip̄m male
dixit ⁊ ſubito coꝛruit Q̄d videntes
pōtifices ipſū thauro iudici p̄ntaue
uerūt Qui iudex cum cecū filiū ſuū
illuminaſſet credidit. et ip̄m q̄tuoꝛ
ānis in ſuo predio manere fecit
Poſt hec cū pōtifices apud veſpaſi

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

anū eū accuſaſſent iuſſit. Veſpaſia
n⁹ vt ꝙcunqꝫ dijs irrogaēt iniuriā
aut ſatiſfaciat aut vrbe priueť. Nō
eni iuſtum eſt inqͭt vt deos vindice
m⁹ ſed ipi de inimicis ſuis ſe vlciſci
poterūt ſi iraſcūť. Tūc demoſtenes
patrici⁹ cū ſacrificare nolentez cui
dam centurioni iam xp̄iano tradi
dit. cui⁹ rogatu pergēs in vicū le/
proſoꝝ vt ibiđē ꝓpter furorē gētili
um latitaret ꝓplus āt eū inſecut⁹ eſt
et vſqꝫ ad mortez diutiſſime ceſus
eſt. Ubi ꝑ ſeptē dies ſupuiuens et
diſcipulos admonēs ſpm̄ tradidit
⁊ ibiđē a xp̄ianis honorifice ſepul
tus eſt circa annos dn̄i lxx. ſub veſ
paſiano. De hoc martire ſic dič
ambroſius in p̄fatiōe. Appollinaris
digniſſimus preſul a p̄ncipe petro
rauennā mittiť ieſu nomē incredul
nūciare. Qui dū mira ỽtutū illic ſi/
gna ꝯferret in xp̄o credētib⁹ ſeuis
ỽberū flagellis ſepe ꝯteriť ⁊ ſenile
iam corpus ab impijs horrendis
cruciatib⁹ laniať. Sꝫ ne de ſuis ve/
xatiōib⁹ fideles trepident in ỽtute
nominis ieſu chriſti ſigna aplica ꝑ
fecit. Poſt tormēta puellā reſuſcita
uit mortuā viſū ꝯſpicuū cecis red
didit ⁊ muto r̄ſtaurat loq̄lā. Obſeſ
ſam a demonio liberat ꝯtagionez
mūdat leproſi diſſoluta morbo pe
ſtifero ſanat mēbra. portentū ſimu
lacri ſimť cū tēplo deiecit. O digniſ
ſim⁹ admiratiōe preconij pontifex
ꝗ cū pōtificis dignitate aplicaꝫ ꝓ
meruit accipe ꝑtatem. O fortiſſim⁹
adletha xp̄i ꝗ etatis iā frigenſcēte
calorē ꝯſtanť in penis ihm̄ xp̄ꝫ mū
di predicat redemptorem.

De interpretatione nominis

Xpriſtina ꝗ̄i criſmate vncta
hūit eni balſamū boni o/
doris in ꝯuerſatiōe ⁊ oleū
deuotionis in mente ⁊ bn̄dictiōez
gr̄e

De ſancta criſtina.

Xpriſtina nobiliſſimis pen/
tib⁹ orta in tyro. Italie a
p̄re ſuo in quadā turri cuꝫ
xij. pediſſequis collocata ē ꝺos ar
gēteos ⁊ aureos ſecū hn̄s. Et cum
pulcerrima eſſet ⁊ a multis in con
iugium peteref. parētes ei⁹ nulli eā
volebāt ꝯcedē volētes vt in deoꝝ
cultura virgo maneret. Ipſa āt a
ſp̄ūſco docta ydoloꝝ ſacrificia ab
horrebat. et incenſa dijs imolāda
in feneſtra abſcōdebat. Venientī āt
p̄ri ei⁹ pediſſeque dixerīt. Filia tua
dn̄e dijs nr̄is imolare ꝯtēnit ꝫ xp̄i
anā ſe eē aſſerit. P̄r āt ei blādiens
ad deoꝝ culturā eam ꝓuocabat.
Cui illa. Noli me vocare filiā tuaꝫ
ꝫ ei⁹ quē ſacrificiū laudis decꝫ. Nō
eni dijs mortalib⁹ ſed deo celi offer
re ſacrificiū laudis decet. Cui pať.
Filia mea ne vni deo tm̄ officiū of
feras ne tibi alij iraſcanť. Cui illa.
Bn̄ locut⁹ es neſciēs ỽitatē. Offe/
ro eni ſacrificiū p̄ri et filio ⁊ ſp̄ūiſā
cto. Cui pať. Si tres deos adoras
cur etiam ⁊ alios nō adoras? Cui
illa. Tres illi vna deitas ſunt. Poſt
hoc chriſtina deos ꝯfregit ⁊ aurū
⁊ argentū pauperibus erogauit.
Rediens pater vt deos adoraret
ſed ipſos non inueniens ab ancil/
lis ꝗd ď ilľ chriſtina fecerit audiēs
irat⁹ iuſſit eā expoliari ⁊ a xij. viri

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf